

var dette jo altid Noget. Hvad Forholdet til Tybftland angaaer, er det jo af en faadan Betsfæfning, at det ganske sikkert kan antages, at det Ministerium, der holdt fast paa at gennemføre, hvad Landets Interesse krævede, ligeoverfor Forbundet, som støttet fra en fjendtlig Side, ikke var det saa kjærkomment som et, der ikke gik samme Veie, eller om hvilket det antog, at det vilde være tilbøieligt til ikke at gjøre det; men det forekommer mig ikke kan være en afgjørende Grund for, at et faadant Ministerium skulde mangle Styrke i Landet selv. Hvad Frankrig angaaer, er det bekendt, at Regjeringsformen der er noget anderledes end hos os, og at der altsaa neppe der kan være nogen begrundet Formening om, hvorledes et Ministerium her skulde være sammensat. — Jeg troer derfor, at det har i enhver Henseende været utidigt og besynderligt af den ærede Rigsdagsmand at kaste denne Yttring ud her i Salen. Imidlertid kjenner jeg den ærede Rigsdagsmands Eidskab for at bringe store og almindelige Spørgsmaal ind, hvad enten de — for at tale i Jernbanesprøget — komme paa langs eller paatvers, og det er ikke første Gang, at han har bragt Spørgsmaal ind under en Forhandling, som slet ikke have hørt hjemme der. — Det er forsaavidt en lykkelig Omstændighed, at det ærede Medlem nu er bleven sat istand til paa et andet Sted at kunne komme frem med, hvad der vedrører Monarchiets almindelige Anliggender, men hvor han saa igjen maa holde sig borte fra det, som vedrører Kongeriget særligt (Tscherning: Hør!), — Denne Afstillelse har den ærede Rigsdagsmand heller ikke kunnet holde fast med Hensyn til det, der var Hovedsagen for hans Optræden. — Den ærede Rigsdagsmand er bleven betagen af Frygt for, hvad Fremtiden maatte kunne bringe med Hensyn til Folk, som kunde komme ind i Regjeringen, og som vare forfaldne til Hazardspil og Børspeculationer, og dette viser sig nu for ham i en saa mørk Skikkelse, at han derfor er tilbøielig til at modsætte sig det Lovforslag, som den Regjering, af hvilken han selv var Medlem, har indbragt. Jeg forstaaer, at denne Frygt kan være optaaet og maaskee være begrundet hos forskjellige Mænd, og man kan

ikke have Noget imod, at de lade sig lede af denne Frygt for, at noget Saadant kunde skee; men jeg tilstaaer ogsaa, at næstefter den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Vesfen) veed jeg Ingen her i Salen, som i dette Tilfælde mindre kunde have Foranledning til at fremsætte en faadan Frygt, end den ærede Rigsdagsmand selv. Det forekommer mig nemlig klart, at naar man, saaledes som han, har som Medlem af en Regjering været med at bringe et Lovforslag ind, som aabner denne Mulighed, hvad det foreliggende Lovforslag jo efter hans Mening skal gjøre, at man da har maattet være fuldt og fast overtydet om, at en Regjering aldrig skulde kunne fristes til Hazard og Børspeculationer med Statens Midler, og at denne Overbeviisning har maattet være tilstede ikke blot med Hensyn til den Regjering, hvoraf man selv var Medlem, men ogsaa med Hensyn til kommende Regjeringer; thi medens jeg skal være villig til at indrømme disse Mænd alle andre gode og solide Egenstaber, og kan forstaae, at de i Besiddelse deraf stod udenfor den Fare, som her er Spørgsmaal om, saa er det dog klart, og Erfaringen har jo ogsaa vist det, at dette Ministerium var undergivet den samme sorgelige eller — glædelige Lod — hvad man vil kalde det — som andre Ministerier, at maatte gaae af. I det Dieblit derfor, Ministeriet forelagde en faadan Lov og ikke havde en urimelig Formening om absolut Sikkerhed for, at det idetmindste vilde blive tilstede, indtil man naaede Enden paa dette Jernbaneforetagende, saa havde det efter den Opfattelse af Sagen, som den ærede Rigsdagsmand nu udtaler, været dets Skyldighed at tage den Garanti, som, om end unødvendig overfor det selv, maatte ansees nødvendig overfor dets eventuelle Efterfølgere. Man maa derfor, mener jeg, antage, at der fra det Ministeriums Side, som forelagde Loven, og navnlig fra de tvende ærede Folkethingsmænds Side, ikke den gang har været en faadan Opfattelse af Sagen tilstede som den, der nu har indjaget det ærede Medlem fra Kjøbenhavns 6te Valgkreds en saa stor Skræk. — Hvad Sagen selv angaaer, da har jeg jo ikke nærmest havt med den at gjøre, men andre Ministre. Jeg